

Ὁ Ἰακκ-κὸγκ ἐχάρη καὶ αὐτὸς μεγάλως καὶ ἀπῆλθε μετὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ κατάλυμά του.

Ὁ Ἰοῦ κὸγκ ἔδραμε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν γυναῖκά του περὶ τοῦ εὐτυχῶς συμβάματος, ἧτις ἐνηγκαλιστήν μετὰ χαρᾶς ὑπερβαλλούσης τὸν υἱὸν της, ὅστις καὶ αὐτὸς κατέορεξε μὲ τὰ δάκρυα τὸ πρόσωπον τῆς μητρὸς του· ἀλλὰ μόλις ἤγγισε μὲ τὴν κλωσσάν του τοὺς τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς της καὶ εὐλὺς ἐκείνη ἀνέθρεψε. Τοῦ Ἰοῦ κὸγκ ἡ χαρὰ ἐξεφράγη εἰς θαλερὰ δάκρυα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀφῆκε τὴν ὑπηρεσίαν, ἔλαθε τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἰσακ-κιάγκ-λίν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ δὲ Ἰσακ κατακυβείει διὰ τὴν ἀρετὴν του, δὲν τὴν ἀφῆκε νὰ ἀπέλθῃ εἰμὴ ἀφ' οὗ τὸν ἐφιλοδώρησε διαφιλέστατα.

Ὁ Ἰοῦ-κὸγκ ἐπιστρέψας οἶκαδε ἐξηκολούθησε πράττων τὸ ἀγαθὸν μὲ ἐπιπλέοντα ζέσιν. Ὁ υἱὸς του ἐνυμφεύθη, καὶ ἀπέκτησε μετέπειτα ἑπτὰ υἱοὺς, τοὺς ὁποίους ὅλους ἀνέθρεψε, καὶ οἵτινες ὅλοι ἐληρονόμησαν τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν φήμην τοῦ πάππου των. Ὁ Ἰοῦ-κὸγκ συνέταξε βιβλίον ὅπου ἐδιηγήθη τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς του εἰς χρῆσιν τῶν ἐγγόνων του, ἐφθασεν εἰς τὸ 88 ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο γῆρας ὁ κόσμος ἐβέβαιωσεν ὡς ἀμνησθῆν τῶν ἐναρέτων πράξεών του, αἵτινες μετέβαλον ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ἀποράσεις τοῦ οὐρανοῦ.

ΕΤΟΣ Ζ'. ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— ο —

Μετὰ ἓνα μῆνα ἡ Πανδώρα μεταβαίνει εἰς τὸ ἑβδόμον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ τετάρτου καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πέμπτου ἔτους ὑπέστη κλονοὺς δεινοὺς, οἵτινες παρ' ὀλίγον προσέενησαν καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς. Ἡ κατά τινας ὑποδοῦλους Ἑλληνικᾶς χώρας ἐπανάστασις τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, ὁ ἐκραγεῖς πόλεμος μεταξὺ Ἄρκτου καὶ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, καὶ ἡ μετὰ μικρὸν ἀκατέκτως ἐνταῖψασα εἰς τὴν καθέδραν τῆς Ἑλλάδος νόσος, ἐστέρησαν αὐτὴν διὰ μιᾶς πεντακοσίων καὶ ἐπέκεινα συνδρομητῶν, ὧν ἡ συνεισφορά ἐπήρκει εἰς τὸ ἤμισυ καὶ τι πλέον τῆς ἐτησίας δαπάνης.

Ὁ θάνατος λοιπὸν τῆς Πανδώρας ἦτο ἀφρακτος, ἂν ἡ ἐπίμονος καρτερίαι τῶν συντακτῶν, καὶ ἡ πρόθυμος καὶ ἀφιλοκερδῆς διανοητικὴ συνδρομὴ πολλῶν ἐκ τῶν λογιωτέρων τοῦ ἔθνους δὲν προσελάμβανον αὐτόν.

Τὴν καρτερίαν δὲ τῶν συντακτῶν ἐπέτεινεν ἰδίως οὐχὶ ἐλπίς κέρδους, ἀλλ' ἡ πεποιθῆσις ὅτι πράττουσιν ὠφέλιμόν τι καὶ διὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν τῆς πατρίδος, πεποιθῆσις ἣν ἠρύσθησαν ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ

σοφῶν, πολλάκις ἐρμηνευθείσης διὰ τοῦ τύπου (1). Καὶ βεβαίως, ἐν μέτρῳ τῆς ἀδίκου καταφοράς ἧτις ἐγεννήθη ἀπὸ τινος κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πᾶς ἀγὼν, ἔττω καὶ ἐλάχιστος, τείνων εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι πατροπαράδοτον ἔχοντες τὸν πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἔρωτα, σπεύδομεν ὑπὲρ πάντα λαὸν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, εἰναί' ἀγῶν εὐεργετικὸς, περιποιῶν τιμὴν οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀβλοπυτας οὐς ἀγνοεῖ ἡ Εὐρώπη, ἀλλὰ πρὸς τὴν πατρίδα αὐτὴν ἐν ἣ καὶ ὑπὲρ ἧς ὁ ἀγὼν γίνεται.

Τοιαῦτα δοξάζοντες, καὶ ὑπὸ τῆς ὁσημέραι ἀνξάνουτης προθυμίας τῶν ἀνεγνωστῶν τῆς Πανδώρας ἐνισχυόμενοι, ὡς ὄφλημα πρὸς τὴν πατρίδα ἐβωρήσαμεν τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος. Ἄλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος τούτου ἠθέλομεν ἀποσφαιλῆ, εἰμὴ ἠλπίζομεν ἐπὶ τὴν παντοίαν συνδρομὴν τῶν δραστηριώτερον προστατεύσαντων τὴν Πανδώραν κατὰ τὸ λήγον ἔτος.

Τὴν συνδρομὴν ταύτην ἐπικαλοῦμενοι καὶ τοῦ λοιποῦ, σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ΚΚ. Κ. Κοντογόνου, Γ. Μαυροκορδάτου, Η. Καλλιγᾶν, Σ. Κουμανοῦδου, Κ. Φραερίτην, Θ. Ὀρφανίδου, Δ. Στρούμπου, καὶ Γ. Μακκᾶν, συνδραμόντας ἡμᾶς κατὰ τὸ λήγον ἔτος δι' ἔργων ἀξίων πολλοῦ λόγου.

Δεύτερον δὲ πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενεῖς, τὸν πολυμαθεῖ συγγραφέα τῶν Δημ. Ἀσμάτων Σ. Ζαμπέλιον, τὸν οὐχ ἥττον γνωστὸν νομισματολόγον Κ. Παῦλον Δάμπρου, τὸν φιλομαθέστατον Κ. Σοφοκλῆν Ν. Καλούτζην, καὶ τὸν μουσοτρόφον υἱὸν τῆς Ἑλλάδος Κ. Χ. Παρμενίδου.

Καὶ τρίτον, πρὸς τὸν ἀκάματον ἱατρὸν Κ. Δεκιγάλλου, πρὸς ὃν ἰδίως πολλὰς χάριτας ὀφείλει ἡ Πανδώρα, τὸν Κ. Κανταζόγλου διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνείου, τὸν Κ. Τιμολεόντα Φιλήμονα, τὸν Κ. Παπαζαφειρόπουλον, δικηγόρον ἐν Τριπόλει, τὸν ἐν Λύρα διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Κ. Α. Βάληνταν, τὸν Κ. Κ. Πῶπ καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἐκφράζομεν πρὸς τούτους τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ πρὸς τοὺς ἐν Μαγχεστρίᾳ ὁμογενεῖς συνδραμόντας καὶ κατὰ τὸ λήγον ἔτος τὴν Πανδώραν, καὶ μάλιστα πρὸς δύο ἐξ αὐτῶν ἰδίως προστατεύσαντας καὶ βοηθήσαντας αὐτήν.

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τούτους καὶ ἐκείνους, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν λογίων καὶ φιλομούσων τὸν ὄμιλον, νὰ ἐνισχύωσι καὶ τοῦ λοιποῦ ἡμᾶς, βέβαιον ὄντες ὅτι τῆ συνεργείᾳ αὐτῶν θέλει καταστῆ τὸ ἔργον ἡμῶν κοινωφελέστερον καὶ ἐντιμότερον τῇ πατρίδι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Φεβρουαρίου 1856.

— ο —

(1) Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ παρόντι φυλλάδιῳ καταχωρηθεῖσαν διατρ.δὴν τῆς ἐν Σκωτίᾳ ἐκδιδόμενης Eclectic Review.